

vagthavende Politibetjente og af Jærnbaneconductørerne. For denne praktiske Ordning er Gæstehjemmet i stor Taknemmelighedsgæld til Byens Politidirektør og til Jærnbanebestyrelsen.

At det ny Gæstehjem er fremgaaet af en stærk Trang til et saadant, véd enhver, der er nogenlunde fortrolig med de herværende Forhold, og man tør vel derfor haabe, at dets Virksomhed maa omfattes med stedse større Sympati og Forstaaelse af de fattige, hjemløse Kvinder, og at det vil svare til de Forventninger, man stiller til det.

—m.—

Kvindernes første store Massemøde.

Som Kvindesagen vinder mere og mere Forstaaelse og Nødvendigheden for Kvindernes Deltagelse i selvstændigt Erhverv vinder Berettigelse, tager Foreningslivet større Opsving og Organisationen i en samlet Optræden gives et fyldigere Udtryk.

Hjemmene forandrer Karakter, idet ikke alene den ugifte Kvinde søger at skaffe sig økonomisk Uafhængighed, men ogsaa den gifte Kvinde maa paa Grund af de vanskelige Forhold hjælpe baade Mand og Børn ved sit Erhverv, saaledes — og i samme Grad som dette sker, trykkes Kvinden af hendes Mangel paa Ligestilling med Manden i det borgerlige Liv.

Det har derfor i længere Tid været et almindeligt Ønske hos de forskellige Foreninger, at organisere sig saaledes, at de kunde vinde den offentlige Mening for deres uafviselige Fordringer til social Ligestilling med Mændene.

Foreløbig er 9 Kvindeforeninger bleven enige om at optræde samlet udadtil med Kravet om politisk og social Ligestilling med Manden.

Disse Kvindeforeninger holdt deres første store Massemøde Onsdagen den 26. Marts i Rømersgade.

Den store Festsal var proppende fuld, naturligvis flest Kvinder, og de mange Talere blev hørt med den største Interesse.

Mødet, som hovedsagelig var anlagt som Agitationsmøde for at vinde Forstaaelse og Deltagelse i Arbejdet for Kvindernes Sag, hævdede stærkt Nødvendigheden af Foreningslivets Virksomhed, da Kvinderne som oftest ved deres Indelukthed var fremmede for det offentlige Livs Virksomhed og stod dobbelt hjælpeløse ude paa Arbejdsmarkedet, hvorfra de ikke længere kunde holdes tilbage.

Fru Anna Jensen (Herreskræder) aabnede Mødet og gjorde i faa Ord Rede for Foreningernes Sammenlutning. Hun betonedes, at selvfølgelig beholdt hver Forening sin specielle Opgave, men gjorde kun fælles

Sag hvor det gjaldt Kvindens Ligestilling med Manden i det sociale Liv.

Frøken Julie Jørgensen (Cigararbejder) valgtes til Dirigent.

Derefter talte Fru Johanne Meyer (Redaktør). Hun beviste særlig, hvorledes Samfundet ødsledes med Kræfterne under Skin af Økonomi; hun gav Exemplet af Fattigmands Barn, hvorledes Samfundet mente det billigst at give Barnet en tarvelig Opdragelse, lidt Mad, faa Kundskaber og selvstændigt Erhverv fra 14aars Alderen. At Samfundet her i økonomisk Henseende narrede sig selv, kunde Hospitalerne, Fængslerne og Fattighusene bevidne, men det var ikke det værste derved; men det, der var værre, var, at man narrede et Menneske fra sit Livs Lykke, idet man ødte dens Evne.

Saaledes med Kvinderne hele Linjen over, man begraver deres Evner og Kræfter, lukker dem ude, eller rettere inde fra al Deltagelse i sociale Spørgsmaal under Skin af, at Hjemmet udelukkende kræver deres Arbejde.

Dog, Storindustrien har taget Fart og skal tage Fart, saa Hjemmene har forandret Karakter, og Kvinderne kan ikke længere holdes borte fra Arbejdsmarkedet, fordi ogsaa hun skal have Brød; men blot hun kommer udenfor sin Dør, føler hun, at hun er en retsløs Person baade i social og i politisk Henseende, og kalder nu alle sine Søstre ud til at gøre fælles Sag i Fordringen om Ret som Borger.

Fru Louise Nørhønd (Kommunelærerinde): Der er ofte blevet sagt, at Valgret og Valgbarhed kun er en Opgave for de velstillede Kvinder i Samfundet, medens de fattige Kvinder har en Opgave, Kamp for Brødet.

Den politiske Frihed har den største Betydning for de sociale Reformere, der netop er en Betingelse for, at vi kan naa en økonomisk Uafhængighed.

Kvinderne er stængt ude fra en Masse Erhverv ved Fordomme og Forordninger, og selv om hun ved Evner og Dygtighed kan trænge sig frem til Embeder eller Stillinger i Lighed med Manden, saa faar hun ikke disse, eller hun lønnes lavere en Manden. Politisk og social Frihed er netop en Opgave for den arbejdende Kvinde, der kræver økonomisk forbedrede Kaar.

Fru Anna Jensen skildrede gribende og sandt den arbejdende Kvindes Kamp og trykkende Afhængighed ved Overlæsselse af Arbejde og Mangel paa Oplysning og Fagdannelse, skildrede de sørgelige Forhold, hvor Mødrene maatte lade deres Børn opdrage paa Gaden, fordi Kvindearbejdet lønnedes saa lavt, at hun kun med al sin Anstrængelse kan tjene Brødet til sig og sine smaa.

Efter hende havde en hel Række Talere Ordet,